

Michiel (1992)

"Ik ben niet op Nieuw en Meer geboren, maar in het Slotervaart-ziekenhuis. We woonden er net. Toen we weggingen was ik zeven.

We hebben daar mooie tijden meegemaakt, bijvoorbeeld met de skelter. Onze vader was een tijdje buschauffeur en die had dus zo'n stempelding. Toen kregen we een skelter van onze moeder, en daar gingen we mee op de Nieuw en Meer rondfietsen. We maakten strippenkaarten en die stempelden we dan. Mensen moesten telkens nieuwe strippenkaarten komen halen. Je kon op de skelter achterop zitten en ook op de zijkantjes.

Ik zou er niet willen wonen, maar ik vind het wel een hele mooie plek om je kinderen te laten opgroeien..

Dit was de vuilnisbelt. Het was een soort strandje, maar er lagen ook betonnen platen. We hadden allemaal dingen gepakt en in elkaar gezet. Michiel (voor), Wido (1998)

Het was gewoon een aangeregeld zootje.

We gingen veel voetballen. Op het pleintje had je een klimrek en een basket en er waren op een gegeven moment ook schommels, volgens mij. Dat was wel grappig: op een keer, toen we terugkwamen van vakantie, hingen er opeens schommels.

Toen ik een jaar of vier, vijf was had ik zin om te gaan picknicken. Mijn moeder was bezig en beloofde te komen. Maar dat duurde me veel te lang. Ik heb zelf een boterham met pindakaas gesmeerd en een paar rijstwafels in een zakje gedaan. Ik stopte alles in mijn bakfiets en zo ben ik naar de Overlanden gefietst. In m'n eentje. Dat heeft nogal wat opschudding veroorzaakt op het terrein. Mijn moeder was totaal in paniek en iedereen hielp zoeken. Volgens mij ben ik door iemand van Nieuw en Meer in de Overlanden gezien en die had toen zo iets van: 'Kom jij maar mee.'

Er was nooit politie of wat dan ook.

Alle broers en zussen in atelier van Louk. Vlnr: Michiel, Malou, Wido, Sofie (zittend) (1998)